

- 1) emerytom samorządowym b. Wolnego Miasta Gdańska, emerytom Administracji Krajowej b. Rzeszy Niemieckiej oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
- 2) emerytom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej (autochtonom) oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
- 3) repatriowanym do Polski emerytom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej i innych państw oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
- 4) autochtonom i repatriowanym do Polski b. pracownikom samorządowym b. Rzeszy Niemieckiej i innych państw, jeżeli osoby te są trwale niezdolne do pracy lub przekroczyły 60 lat, oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom,
- 5) osobom pobierającym zaopatrzenie z mocy uchwał rad narodowych zapadłych przed ogłoszeniem niniejszego dekretu.

Art. 10. 1. W art. 5 pkt 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 listopada 1927 r. o ubezpieczeniu pracowników umysłowych (Dz. U. R. P. Nr 106, poz. 911) skreśla się wyrazy: „pracowników związków komunalnych oraz ich przedsiębiorstw i zakładów, jako też“ oraz wyraz „innych“.

2. Tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy sprzeczne z przepisami niniejszego dekretu, a w szczególności przepis art. 6 b ust. 2 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) z późniejszymi zmianami.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 12. 1. Dekret wchodzi w życie pierwszego dnia następnego miesiąca po jego ogłoszeniu.

2. Terminy rozpoczęcia wypłaty świadczeń przez Państwowy Zakład Emerytalny ustala Minister Finansów.

3. Do terminu przewidzianego w ust. 2 zaopatrzenia emerytalne wypłacają nadal prezydja rad narodowych bądź inne instytucje w dotychczasowej wysokości z tym ograniczeniem, że od następnego miesiąca po dniu wejścia w życie dekretu wypłacane uposażenia emerytalne nie mogą być niższe niż 3.000 zł i wyższe niż 10.000 zł, pensje wdowie niższe niż 2.100 zł i wyższe niż 5.000 zł, pensje sieroce niższe niż 700 zł i wyższe niż 1.200 zł miesięcznie.

4. Zaopatrzenia emerytalne wypłacone stosownie do ust. 3 przez prezydja rad narodowych bądź inne instytucje do terminu rozpoczęcia wypłat przez Państwowy Zakład Emerytalny uważa się za wypłacone zgodnie z obowiązującymi przepisami z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 5.

5. Jeżeli zaopatrzenie emerytalne wypłacone stosownie do ust. 3 jest niższe od zaopatrzenia obliczonego na podstawie art. 4 i 8, Państwowy Zakład Emerytalny wypłaci różnicę za czas od wejścia w życie niniejszego dekretu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

408

DEKRET

z dnia 21 września 1950 r.

o zaopatrzeniu dla pracowników b. kolei prywatnych przejętych przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe“ oraz dla wdów i sierot pozostałych po tych pracownikach.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Byłym pracownikom kolei prywatnych, przejętych przez przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“ na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17), którzy mają prawo do stałych zapomóg przyznanych im przez zarządy tych kolei — przyznaje się zaopatrzenie na zasadach niniejszego dekretu.

2. Prawo do zaopatrzenia przysługuje również wdowom i sierotom po pracownikach wymienionych w ust. 1 oraz tym wdowom i sierotom, którym zarządy kolei wymienione w tym ustępie przyznały stałe zapomogi.

Art. 2. 1. Osobom, wymienionym w art. 1, przysługuje od dnia przejęcia kolei prawo do zaopatrzenia z funduszków przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ w wysokości i na zasadach, obowiązujących w powszechnym ubezpieczeniu społecznym.

2. Zaopatrzenie przyznaje właściwa terytorialnie Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych.

3. Dla oceny niezdolności do zarabkowania miarodajne jest orzeczenie kolejowej komisji lekarskiej.

Art. 3. Zaopatrzenie i inne świadczenia, przewidziane dekretem niniejszym, przysługują osobom zamieszkałym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej i posiadającym obywatelstwo polskie.

Art. 4. Osobom, pobierającym zaopatrzenie, przysługuje prawo do świadczeń dodatkowych, przysługujących emerytom przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ oraz wdowom i sierotom, pobierającym zaopatrzenie z funduszków przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“.

Art. 5. Zaopatrzenie nie przysługuje, jeżeli uprawnione do niego osoby mają prawo do renty lub zaopatrzenia z innych instytucji z tytułu służby na kolejach wymienionych w art. 1 ust. 1.

Art. 6. Osoby, pobierające zaopatrzenie, mogą być poddawane badaniu weryfikacyjnemu według zasad, mających zastosowanie do emerytów, wdów i sierot w przedsiębiorstwie „Polskie Koleje Państwowe“.

Art. 7. 1. Wypłatę zaopatrzenia wstrzymuje się na okres przebywania ponad 6 miesięcy poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem przypadku jeżeli Minister Finansów udzieli zezwolenia na pobieranie tego zaopatrzenia.

2. Wypłatę zaopatrzenia wstrzymuje się w okresie przebywania emeryta w zakładzie dla umysłowo chorych, jeżeli połączone z tym koszty ponosi przedsiębiorstwo „Polskie Koleje Państwowe“.

Art. 8. 1. W czasie wstrzymania zaopatrzenia emerytowi przebywającemu w zakładzie dla umysłowo chorych (art. 7 ust. 2) żonie i dzieciom przysługuje prawo do zaopatrzenia na zasadach niniejszego dekretu w wysokości:

- 1) żonie — 50% wstrzymanego zaopatrzenia emerytalnego,
- 2) dzieciom — po 25% zaopatrzenia żony, przy czym łączna suma zaopatrzeń dla dzieci nie może przewyższać 50% wstrzymanego zaopatrzenia emerytalnego.

2. Jeżeli żonie nie przysługuje prawo do zaopatrzenia, dzieci mają prawo do zaopatrzenia w wysokości po 25% wstrzymanego zaopatrzenia ojca, przy czym łączna suma zaopatrzeń dla dzieci nie może przewyższać 100% wstrzymanego zaopatrzenia.

3. Jeżeli jest więcej niż czworo dzieci mających prawo do zaopatrzenia i wskutek tego łączna suma normalnych zaopatrzeń dla dzieci przekraczałaaby gra-

nice określone w ust. 1 i 2, zmniejsza się odpowiednio i równomiernie poszczególne zaopatrzenia dla dzieci.

4. Zaopatrzenia dla dzieci zmniejszone na podstawie ust. 3 podwyższa się odpowiednio i równomiernie aż do normalnej wysokości w miarę, jak poszczególne dzieci tracą prawo do pobierania zaopatrzeń.

Art. 9. Prawo do zaopatrzenia gaśnie w przypadkach przewidzianych w powszechnym ubezpieczeniu społecznym, a ponadto w przypadku:

- 1) utraty obywatelstwa polskiego,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem sądowym na karę dodatkową utraty praw publicznych,
- 3) nabycia prawa do innego zaopatrzenia z funduszy państwowych.

Art. 10. Osoby, które w dniu ogłoszenia niniejszego dekretu posiadają warunki do otrzymania zaopatrzenia, tracą prawo do niego, jeżeli nie zgłoszą pisemnie przedsiębiorstwu „Polskie Koleje Państwowe“ swych roszczeń w ciągu 6 miesięcy od dnia jego ogłoszenia lub w ciągu 3 miesięcy od ustania przeszkody, która uniemożliwiła zgłoszenie roszczenia w terminie przepisany.

Art. 11. Wykonanie dekretu porucza się Ministrowi Komunikacji.

Art. 12. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Komunikacji: *J. Rabanowski*

409

DEKRET

z dnia 21 września 1950 r.

zmieniający ustawę o pokrywaniu opłat w szpitalach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 21 lipca 1950 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 271) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 7 kwietnia 1949 r. o pokrywaniu opłat w szpitalach, będących zakładami społecznymi służby zdrowia (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 174), wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ulgowe opłaty ponoszą osoby, wymienione w ust. 1, jeżeli przychód szacunkowy z ich gospodarstwa jest wyższy niż 20.000 zł rocznie, a nie przekracza 200.000 zł rocznie. Wysokość opłat ulgowych ustala się w zależności od szacunkowego przychodu rocznego z gospodarstw w sposób następujący:

- 1) przy przychodzie ponad 20.000 zł do 60.000 zł — 30% opłaty ustalonej dla szpitali powiatowych lub izb porodowych,
- 2) przy przychodzie ponad 60.000 zł do 120.000 zł — 60% opłaty ustalonej dla szpitali powiatowych lub izb porodowych,
- 3) przy przychodzie ponad 120.000 zł do 200.000 zł — 85% opłaty ustalonej dla szpitali powiatowych lub izb porodowych.“;

2) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Członkowie spółdzielni rolniczo-produkcyjnych, nie podlegający ubezpieczeniu społecznemu, ponoszą opłaty ulgowe za leczenie w szpitalach lub w izbach porodowych w wysokości 30% opłaty, ustalonej dla szpitali powiatowych lub izb porodowych.“;

3) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Skarb Państwa pokrywa opłaty szpitalne za osoby:

- 1) uprawnione do leczenia na koszt Skarbu Państwa z mocy przepisów szczególnych,
- 2) chore umysłowo, które utraciły uprawnienie do pomocy leczniczej na podstawie przepisów o ubezpieczeniach społecznych wskutek upływu ustawowego okresu po ustaniu stosunku pracy,
- 3) podlegające leczeniu przymusowemu w przypadkach chorób zakaźnych i chorób wenerycznych, chyba że są uprawnione do pomocy leczniczej na podstawie przepisów o ubezpieczeniach społecznych bądź na podstawie innych przepisów.

2. Ponadto Skarb Państwa pokrywa w całości opłaty za leczenie osób wymienionych w art. 4 i 6 oraz uprawnionych do opłat ulgowych (art. 6 i 8), jeżeli:

- 1) podlegają leczeniu przymusowemu w przypadkach chorób społecznych z wyjątkiem chorób wenerycznych,
- 2) są umieszczone w szpitalach psychiatrycznych jako chore umysłowo a nie są objęte przepisem ust. 1 pkt 2,